

Cyprian.

358) ep. 64, 5; ed. Hartel II, 720, 16—721, 2. — Erhalten
in C 127^v—128^r und R 120^v. Lemma bei beiden τοῦ ἀγίου
Κυπριανοῦ ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος ἐκ τῆς πρὸς Φείδωνα
(Φίδωνα R) ἐπιστολῆς.

ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῖς βαρύτερα πεπλημμεληκόσιν καὶ εἰς τὸν
θεὸν πρὸ τῆς χάριτος ἡμαρτηκόσι μετὰ τὸ πιστεῦσαι ἀφεσις
ἀμαρτιῶν αὐτοῖς δίδοται καὶ ἀπὸ τοῦ |C 128^r| βαπτίσματος
καὶ ἀπὸ τῆς χάριτος οὐδεὶς κωλύεται, πόσῳ μᾶλλον οὐκ
δύνεται κωλύεσθαι τὸ παιδίον, ὅπερ νεωστὶ τεχθὲν οὐδὲν
ἡμαρτεν, εἰ μὴ ὅτι κατὰ τὸν Ἀδὰμ σαρκικῶς γεννηθὲν τὸν
μιασμὸν τοῦ θανάτου τῇ πρώτῃ γεννήσει ἐπεσπάσατο, ὅπερ
εἰς μετάληψιν ἀφέσεως ἀμαρτιῶν αὐτῷ τοῦτο εὐχερέστερον
πρόσεισιν, ὅτι περ ἀφίενται αὐτῷ οὐ τὰ ἰδια ἄλλα τὰ
ιο ἀλλότρια ἀμαρτήματα.

858, 2 ἡμαρτηκόσιν C | 5 κωλύεσθαι] εσθ auf Rasur C | 8 αὐτοῦ R |
9 ἀφίεται R.